Mococused State of St בראתי יצר הרע ובראתי לו 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת כי תצא – י"א אלול תשפ"ד Shabbos Parshas Ki Seitzai - September 14, 2024

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה ... (כא-מו) - האלקים יבקש את הנרדף

הבספר הקדוש **אור החיים'** לומד ממקרא זה שהאיש המתבזה נוחל על ידה. טובה מרובה, והא לך לשונו: 'והיה הבן הבכור וגו'. אמר הכתוב בדרך ודאית [פירוש: שכר אכז תהיה. שמאחר שהיא שנאה יקדים ה' להטיב עמה]. על דרר אומרו (בראשית כט, לא) 'וירא ה' כי שנואה לאה', כי ה' יראה בנשברי לב לסומכם' עכ"ל.

מדבריו הקדושים יכולים להביז כמה קשה הוא סבלו של בזיוז, שכן ידועים הם דברי חכמינו ז"ל (ברכות ה:) דלא חשיד קוב"ה דעביד דינא בלא דינא. ובהכרח שאם קלע האדם למצב של בזיון וכלימה, בדין הוא שיענש בכך על חטאיו ופשעיו. ואין: כאן מקום לשום רווח צדדי, ובכל זאת בשעה שהאדם סובל את בזיונו ומתמלא כלימה על פחיתות מעלתו. איז הקב"ה יכול לסבול את צערו ומבקש את טובתו.

וכעיז שרואים בגמרא (חוליז ס:) שהלבנה רצתה למעט את אור החמה. וטענה לפני הקב"ה 'אין שני מלכים משתמשים בכתר אחד' ונתחייבה על כך להתמעט, ובדין עשית עלובה מחמת קוטנה, ואעפ"כ אחר שקיבלה את עונשה לא היה ניחא כלפי שמיא. וביקש לנחמה בכל מיני תנחומים. וכשלא נתפייסה אמר הקב״ה שכביכול עליו לבקש כפרה על כך, והקרבת השעיר מידי חודש בחדשו היתה לשם כפרה להשי״ת. ביכול, ועדיין לא היה ניחא לי להקב"ה וכדאיתא במדרש (בראשית רבה ו) שבנוסף: רבה צבאיה כדי להרבות מעלתה ולפייסה בכר.

דבר זה הוא חיזוק גדול לאלו המתמודדים עם סיבות המביאים אותם לידי ביזיוו בלימה. שעליהם לדעת שעלבונם בוקעת רקיעים. ושועתם עולה עד לשמים. וגם אם

לארוש מאנ זויב אברום זנטאל אבשטיון שליטיא, בעביט שדוו אברום

כי תצא למלחמה על איביד ונתנו ה' אלקיד בידד ושבית שביו ... (כא-י) - בענין מלחמת היצר

עלי המוסר ביארו פסוקים אלו, בנוגע למלחמת היצר. דהנה כתב **החובות הלבבות** (שער יחוד המעשה פרק ה') וז"ל: "בו אדם. ראוי לד לדעת. כי השונא הגדול שיש לר בעולם הוא יצרר הנמסר בכוחות נפשר והמעורב במזג רוחר. והמשתתף עמר בהנהגת חושיך הגופניים והרוחניים, המושל בסודות נפשך וצפון חובר, בעל עצתר בכל תנועותיך הנראות והנסתרות. שתהיינה ברצונר. האורב לעתות פשיעתך, ואתה ישן לו והוא ער לך, ואתה מתעלם ממנו והוא אינו מתעלם ממך", עכ"ל. הרי ה״איביך״ שצריך האדם ללחום נגדו בכל כוחו בכל עת, הוא היצר הרע, שתמיד מבקש לנצחך כדי שתחטא, ותעבור על רצונו יתברך. וזו כוונת הכתוב כי תצא למלחמה על "איביר".

יצר הרע, שאומר לאדם, יצרך קשה ותקיף מאוד מאוד, ופשוט, לא שייך כלל לנצח אותו. יש לך נסיונות קשים מאוד, ואין לך אפשרות להתגבר עליו ולעמוד בהם, וע״כ אל תטריח עצמר במלחמה זו. כי בכל מקרה לא תנצח. וזו טעות גמורה. משום דאין

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

is only obligated for their own usage.

מאת הגאון מו"ד חרב ברוך הירשפלד שליט"א, מאד כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (12) Students Who Rent Together. It has become a common practice for a group of Yeshivah students, especially in Eretz Yisroel, to rent a dirah together. Similarly, seminary or working girls who are living away from home, often rent an apartment together. According to the **Shulchan Aruch** (1) whenever two or more people buy, borrow, or rent a room together, each one has his or her own obligation for their own share of usage and is automatically a guarantor for the obligation of the others in this joint venture of buying, borrowing, or renting. Because of this, if the landlord cannot get payment from one of the tenants, the others will have to pay for the unpaid portion between them. If

Obligations for Condition and Maintenance of Premises. It Mezuzah. The Gemara (5) says that the obligation of buying and is the responsibility of the landlord to provide normal and safe living conditions according to the standard of that community. This includes both *halacha* requirements (2) for safety as well as whomever is dwelling there to put up a *mezuzah*.

each one rented their individual space separately, then each one

city codes for safety. The RM'A (3) rules that even if the tenant saw the apartment before signing his lease and did not specifically ask for certain basic living needs, we do not assume that he is taking the apartment as is, and he can according to halacha, ask the landlord later for the basic needs to be done.

Ongoing Maintenance. The *Gemara* (4) provides the formula of Chazal with regard to which repairs are the landlord's responsibility and obligation, and which fall under the responsibility of the tenant. Items which require a professional contractor to fix are certainly the obligation of the landlord, whereas things that a regular person can do for himself are considered the obligation of the tenant. For example, if a bunch of light bulbs have to be screwed in, the landlord does not have to do it. Another example of this would be moving the lawn.

putting up *mezuzos* is the obligation of the tenant. A *mezuzah* is not a part of the house but rather a mitzvah obligation on

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - בבא בתרא עט.

if he úses the water. This *Mishnah* in מועיל a states if one is מראיל a carna and later it gets filled with water. one is not מועיל if he úses the water. This is because the water wasn't in the pit when he was מכדש ait. מכדש savs, we know that a חצר may be הונה for its owner, so here too, we should sav that owns the pit, should be הקדש the water through מוס' ?קנין חצר explains that "יד" and "חצר משום יד אתרבאי" and "חצר משום יד אתרבאי" and "קונה (The **רשב"ם explains this way as well). The רמב"ו savs that even if we would say that הקדש has the power of , קנין חצר** מעילה on any item they acquire through מבילה because the מעילה is not on items ההדש acquire through מעילה but only on items they are מעילה through a אדם being אדם it to them. The הקדש it to them. The ארם brings the אוודה who says based on our *Gemara* that הקדש is not אוור בג'ן מגן אברהם with אבדה if one finds a בית הכנסת in a בית הכנסת he may keep it and we don't say that the ביהכנ"ס was already בית הכנסת if one finds a בית הכנסת. The [ס' ר'] דין bere is just no ק**צות החושן** points out that this is only according to רשב"ם and the ריב", but he learns that the רמב"ן holds הקדש holds הקדש holds הקדש bere is just no רשב"ם and thus accordingly, one would not be permitted to keep it. עיי"ש באריכות. The עי"ש באריכות. The המד' ס"ק נט"ו **משנה ברורה** אגרדה and adds – אנינו חידושי רע"א. There. איינו חידושי רע"א and savs (like the הכרח) איינו חידושי רע"א. There איינות הרמב"ז and savs (like the הכרח) say one may keep a אבידה found in ביהמ"ד.

אינ יג' איות יג'ז **ר' משה**. If it doesn't have a יסימר, he may keep it, as is clear from the שיטת הרמב"ו for the above חושש does not say to be מגו אברהם בשם אגודה. It is interesting to point out, that משם אגודה

Manv Meforshim ask ["תוס' יו"ט מעילה פ"ג. ו"]. even if you say the ביהכנ"ס an't be ביהכנ"ם because הקדש because ביהכנ"ס at oosn't have a די, we also would have to be standing near the או הולה משתמרת for it to be הולה פי"ז.א"ו **רמב"ס** Also, the וגזלה פי"ז.א"ו **רמב"ס** adds that when one wants his או חצר שאינה משתמרת to be for him, he must not only be "עומד בצד שדהו", but also verbalize and say "יכתה לי שדי". The "אכתה לי שדי", when accepting משלוח מנות, would wait for the ט ניתן to put it on his table and then say אינה משתמרת. Presumably, he considered his (open) house אינה משתמרת and was following the above מב"ם that in this case one must also verbalize that he wants his דמב"ם for him. Maybe, so too, in our case of an אבדה in a shu where so many people come in and out, at least as many as in the house of the **Brisker Ray**, we would classify it as a אריים משתמרת. which would need ownership standing by and saying יכתה לי שדי" to work, which obviously can't be done in our case, so subsequently הוא היה אומר ביהכנ"ס will not work in the מטעם שליחות.

R' Menachem Mendel Morgenstern zt"l (Kotzker Rebbe) would say:

"Why is a בן סורר ומורה - rebellious son, put to death? He is still so young - can't he do Teshuvah? Because not only has he strayed from the true path of *Torah*, he is a מורה' - teaching others to stray as well. This crime is greater than that of the one who kills another. For if one kills, his victim loses this world but still has a part of the next world. However, when one causes another to sin, he is causing his victim to lose both this world and the next world, as well."

A Wise Man would say: "No medicine cures what happiness cannot."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, vahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@vahoo.com

Your status as a בן מכך is real! Elevate it!... in Shul/בומן חפילה! (sign too!)

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

Mazel Toy to Yaakov Weissmandl on his Bar Mitzvah. May he grow in Torahand Yiras Shamayim and continue to be a source o nachas to his parents and

רשעים הם. והמעליבים אותם הם צדיקים. מבקש אלקים את קרבתם וחפץ - בטובתם. וכדאיתא במדרש (ויקרא רבה, אמור, כז): ״והאלקים יבקש את נרדף וכפי שמצאנו אצל בלעם הרשע שאפילו בשעה שהכעיס מאוד את הקב״ה בעת

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל

אלטר בן ר' טובי' ז"ל

ורעיתו רישא רחל

בת ר' אברהם

שלמה ע"ה קורץ

Cities Edition

פרק ב' דאבות

הליכתו לקלל את ישראל. כיוז שנחל בזיוז זכה ופדה את עצמו אפילו מז המיתה. כי אז העמיד הקב"ה מלאר בדרכו לשטן לו, ואח"כ פתח את פי האתון להוכיחו והיה לו מזה בזיון גדול, ואמר לאתונו (במדבר כב. כט) :'כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיר'. ולאחר מכז כשדיבר עמו המלאר אמר לו (שם לג): 'כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי' כלומר, מצד הדין ראוי לעשות את ההיפר ממה שרצית. כי אתה הוא זה שראוי למיתה. וראה שם ברש"י שהביא סיום דבריו של המלאר: 'ועתה מפני שדברה והוכיחתר ולא יכולת לעמוד בתוכחתה וכו' על כן הרגתיה. שלא יאמרו זו היא שסלקה את בלעם בתוכחתה ולא יכול להשיב'. ומסיים שם רש"י: שחס המקום על כבוד הבריות'.

הרי לד מכתוב זה שאלמלא אותו בזיוז שספג בלעם מדברי האתוז היה ראוי להיענש תיכף ב'מיתה' על עצם השתדלותו לקלל את ישראל. ובזיונו מאתונו הוא זה שכיפר על חטאו החמור וגם הצילו מז המיתה. כי כל כר קשה צער הבזיוז עד שיכולה לשמש כתמורה אפילו למיתה. ולכז אחר שנתכפר לו החטא וכבר היה ראוי שוב לחיים. הוכרחו להמית את אסונו. כי כל עוד שהיתה אותנו קיימת היתה משמשת כעדות על פחיתותו. ומחמת בושתו לא היו חייו נחשבים לחיים.

מכאן אתה למד כמה יפה הוא כוחו של בזיון, שאפילו אדם טמא ומגושם שכל מגמתו היה להלחם עם ה' ולהביא עם בניו רחומיו לידי כליה. בכל זאת הגיז עליו הבזיון, ואלמלא נסיונו להמשיך במזימותיו הרעים היה נפטר מן המיתה.

הקב״ה נותן נסיון אם אין לאדם יכולת לנצה. כל נסיוז שיש לאדם - אם משתדל בכל כוחו. ודאי ינצח במלחמה. על פי יסוד זה ביאר **החוזה מלובליז** כוונת הפסוק - "כי תצא למלחמה על איביר", אם אחר יוצא למלחמה, והולך עם רצוז לנצח. אם אינו הולך עם דעה ברורה שאפשר שינצח. לא יטריח עצמו ללחום בכל כוחו. רק אם יש בו דעת שבודאי ינצח וגם רצון, ינצח במלחמה. זו תהיה סיבה שישתדל בכל כוחו לנצח. ועל זה אמר הפסוק "זנתנו ה' אלקיך בידך", כלומר שאם אחר הולר למלחמה עם היצר הרע עם כזה רצוז. תהיה זו סיבה שבודאי ינצח. שהקב"ה נותז את היצר הרע בידו. ותהיה לו אפשרות להתגבר עליו.

ויש להוסיף ע"ז שאחז"ל (מכות י:). "בדרר שאדם רוצה לילר בה מוליכיז אותו". הרי. בדרר שאדם רוצה לילר יזכה לסייעתא דשמיא לילר באותו דרר. והוסיף על זה **המדרש"א** דבר נפלא וז"ל: "ואטנה גם אני חלקי דלא קאמר שמוליר אותו הקב"ה אלא מוליכיז אותו והוא ע"פ מה שכתבנו בכמה מקומות שכל מחשבה ודיבור ומעשה האדם הנה הוא בורא לו מלאר לפי ענינו אם לטוב אם לרע וע"כ אמר בדרר שאדם רוצה לילר שהרשות בידי האדם ממנו ית' ב"ה שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים אבל כפי רצונו ודעתו של אדם מוליכין אותו אותן המלאכים הנבראים מאותו רצוז ומחשבה אשר בו". עכ"ל. הרי מי שיש לו איזה מחשבה טובה. או דיבור או מעשה טוב. זה בורא מלאכים לעזרו לפעול רצונו! נורא למתבונז!

גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה ... (כב-יב)

This is the story of a *Talis Katan*, a remarkable pair of *tzitzis* that traveled thousands of miles for one sole purpose: to bring a wayward Jew back into the "folds" of Yiddishkeit. When a young Sephardic French Jew by the name of Josef came to Ramat Aviv, he told over an amazing and truly inspiring story.

Josef, or Jo as he was known, was a young man in his twenties when he decided to leave France and tour the world. His goals were to learn about foreign cultures, experience life firsthand - but mostly to have the adventure of a lifetime. Jo was not raised in a religious home, though it was somewhat traditional. He did have a Bar Mitzvah and was even given a pair of tefillin which he wore sporadically throughout his teen years, but observance was not "for him" as he said, and he didn't pay it much attention. His mother, however, felt that it was important that her son did not forget his Jewish heritage and packed her son's tefillin into his bag before he left on his journey. She told him that he should never forget that he was a Jew and impressed upon him the importance of saying the "Shema" prayer wherever he found himself.

Jo left France and headed south towards Africa. He started his tour in rural Madagascar and continued on to a number of other countries in the region. One day, he came to a tiny, forsaken, African tribal village where the people lived in huts and walked barefoot. Here and there a donkey or a horse pulling a cart could be seen struggling through the mud. The village seemed utterly removed from the rest of the world. Jo thought it was quaint and decided to spend the night.

In the morning, as Jo was rummaging through his backpack, he came upon the *tefillin* that his mother had packed for him. He thought it would be interesting to put on *tefillin*, right in the middle of a forsaken village: surely no one had ever done that before! Jo put the tefillin on his arm and head as he remembered and then began saying Shema. He used the siddur that was inside the bag and he concentrated deeply. When he came to the words, "Speak to the Jewish people and say to them, and they shall make tzitzis," he thought to himself, "I don't have tzitzis! How can I stand here and say that I need to wear tzitzis when I don't even have a pair?" He felt genuinely sad about the lost opportunity - the mitzvah that he was unable to perform. He knew that it would have meant so much to his dear mother back in France.

The next day, he walked down the dirt path leading out of the village, with his heavy backpack on his shoulders. Suddenly, he encountered an African village woman, holding bundles in her hands. He glanced at her and something caught his attention. When he took another look he noticed that she was wearing a shawl that looked just like ..... tzitzis!

Jo approached her and asked to see her shawl. After a bit of gesturing, the woman handed him the shawl. He examined it closely and saw that it was indeed a woolen Talis Katan with the beracha embroidered in gold letters along the top! Amazing! How could a pair of tzitzis miraculously have turned up in an ancient African village? And just when he was looking for a pair!

Jo just couldn't get over it! This was too strange to be a coincidence. He asked if he could buy the shawl, using his hands to explain what he wanted. The woman thought he was accusing her of having stolen it. Visibly aggravated, the women tried to communicate that it was, in fact, hers. After great effort, Jo managed to convey to her that he wanted to buy the shawl, and even pointed out the Hebrew letters on it. Eventually she agreed to the purchase.

Now that he had miraculously acquired a pair of *tzitzis*, Jo made sure to put it on every day followed by his *tefillin*. When he arrived in India, he met a rabbi in New Delhi and told him the story of the tzitzis. The rabbi befriended Jo and began speaking to him about Judaism. Eventually, he convinced him to go to a *yeshiva* in Israel, in *Ramat Aviv*.

How did a *Talis Katan* end up in a little village in Africa? Not long before, food parcels and American aid had arrived in the area. Included in the packages that were sent was one item wrapped in a white material with fringed corners - a Talis Katan. Evidently it had been sent - by Divine Providence - for the sole purpose of transforming Jo, the wandering French Jew.

ברגע קמן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך ... (ישעי' גד-ז)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOTAL HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

In a continued effort to comfort *Klal Yisroel* over the the world! Truly an incredible thing! Churban Bais HaMikdash, Hashem says, "I have abandoned you for a brief moment." The Medrash Rabba (36:6) tells us that the preposition "ב" from the word "ברגע" is superfluous, since "רגע" is used here as a noun, and the word without the preposition would likewise express the same duration of time. As such, why does *Yeshava HaNavi* add the extra letter?

R' Shlomo HaKohen Rabinowitz zt"l, the Radomsker **Rebbe** (**Tiferes Shlomo**) explains that the extra "z" is similar to the extra "ב" used in the word בראשית where **Rashi** teaches us, "בראשית, בשביל ישראל שנקראו - that small seemingly insignificant, superfluous letter is the basis for *Klal Yisroel's* existence, and by extension, the fundamental foundation of

Says the Radomsker, this brings to light the frightening understanding that due to a person's fleeting and momentary transgression, Hashem's anger could flare up - as we say in Tehillim, "כי רגע באפו" - "Hashem gets angry in a moment." However, the comfort is that because *Hashem* understands that a Jew's sins are but only fleeting, and deep down the desire to serve the Almighty properly is entrenched, His anger is as well momentary. Yeshava HaNavi explains that although Hashem abandons Klal Yisroel for that sinful moment, "With tremendous mercy I will bring you back" - Hashem will use the next moment after the anger to bring about a massive wave of mercy and to gather in His beloved children.

והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתד ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ... (כא-יג) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Much has been written inn the Seforim Hakedoshim comparing these thirty days - "ירח ימים" - of "יפת תואר" to Chodesh Elul. The Ohr HaChavim HaKadosh among others, elaborates with inspiring words. Perhaps we can offer another machshava to help us properly utilize this very auspicious month. In the Navi Yeshava, the posuk states, "אז תשמח בתולה במחול" - "Then, a maiden will rejoice in a dancing circle." There's a beautiful thought the **Bnei Yissasschar** quotes from the Rebbe R' Meilech of Lizhensk zt''l. As is known, the mazel of Elul is that of "בתילה". He explains that during this month we must be happy - not depressed or dejected. "או תשמח בתולה" - be happy in the month of בתולה. Why? Because בתולה - you'll be granted מחילה! So while this month is a somber one - days of introspection - it must be accompanied with an enthusiasm to receive a clean slate. In fact, in the days of old, the baalei mussar would count each day as is done with שפירת העומר. cherishing each one. The emotions and fervor shown during ספירה should also be experienced each day of this special month.

Another machshava we can glean from יפת תואר is as follows: The Torah commands this person who "went out to war" that prior to marrying his captive, she is required to maintain an unkempt appearance for thirty days, so that each time he passes her he will note the stark dissimilarity between her and a real Bas Yisroel, specifically his אשת חיל. Perhaps the message for us is that we tend to get lost in the traps set for us by the עצר הרע, and we begin reveling in the gentile lifestyle. Hashem, in His infinite kindness, wishing to guide us back onto the path of "straight and narrow," wants to contrast for thirty days the difference between the beauty of Yiddishkeit and the disgraceful way of life that others live - and hopefully בחרת בחיים.

Klal Yisroel as a whole, and each of us individually, require so much ברחמי שמים. Let us all cry out in unity during these holy days of אני לדודי לדודי teferring to tefillah, as the **Kitzur Sh''A** says, and may *Hashem* send us all our much needed salvation.

משל למה הדבר דומה השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ... (כד-ה)

ניסיל: It is said, that **R' Aharon Kotler** zt'l would tell over could be so happy while suffering. the following story many times as it had a profound effect on him when it occurred. He didn't quite remember if it took place before his marriage or immediately after his marriage, but it seemed to him that it was before.

One day, his future father-in-law, R' Isser Zalman **Meltzer** zt"l, took him along to visit a certain sick man; a simple *Yid* who lived in Slutsk. On the way, R' Isser Zalman explained to R' Aharon that the doctor told him the man was suffering unimaginable pain. R' Isser Zalman assumed it would probably mean the world to him if he, the Rosh *Yeshivah*, paid him a visit. This was the intention of his visit.

distinguished visitors with a smile and seemed to be very only bring more tragedies.

content despite his terrible predicament. Taken aback by the sick man's appearance, R' Isser Zalman asked him how he

The man replied, "Imagine if I had been sentenced to die but was 'let off' with a beating instead. Wouldn't I be full of joy?"

R' Aharon would constantly repeat this story to numerous people with tremendous emotion.

נמטל: According to **Rashi**, the *Torah* warns us to be careful not to tamper with the infliction of tzara'as, lest you alter it from an impure status and resolve yourself of all the obligations that come along with tzara'as (e.g. leaving town, bringing offerings etc.)

Even today when we don't have the process of tzara'as, the lesson is eternal. We are obligated to accept *Hashem's* When they got there, the sick man greeted his two messages with joy and mend our ways. Resisting them will

כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחניך וכו' והיה מחניך קדוש ... (כג-מו)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

 T he Torah tells us that Hashem " moves within your camp " - Hashem is with us, among Klal $\mathit{Yisroel}$, and actively part of our lives. No other Nation can boast of such a wonderful existence - only *Bnei Yisroel*, whose Father in Heaven, guides us.

I once heard a beautiful mashal in the name of R' Chaim Shmuelevitz zt''l. He frames the following picture. Imagine a woman holding a sleeping baby in her arms, standing at the 400 bus stop in Yerushalayim. The baby is sleeping softly and the mother is holding him tightly. Finally, the bus arrives and she alights, sits down and watches the scenery on her trip to Bnei Brak. Thenbus ride lasts for the better part of an hour and after many twists and turns, she arrives at her destination and descends from the bus with her baby still sleeping in her arms. The question is: Did that baby travel the same distance she did? Of course he did. Is that baby aware of the journey that transpired? Of course not. As far as the baby is concerned he has not moved at all. He is still in the loving embrace of his mother. It makes no difference where he started or how long he has traveled. He expended no worries or fears on the entire journey, for all he felt was the LOVE and security of his mother.

This is how we must feel, so closely connected to *Hashem*, that no matter what would transpire in our lives, we would feel safe and secure as a baby in his mother's arms. This is one explanation of "אני לדודי ודודי לי" - "I am to my Beloved and my Beloved is to me." The closer we bring ourselves to Hashem, the closer He will come to us. Isn't that the true goal and yearning of a Jew? Isn't that the purpose of our tefillos, no matter what it is that we are asking for? There is no greater joy than the feeling of being close to *Hashem*. The feeling of security and love, of being carried in the arms of the "Kol Yachol."

After I heard this vort, I was so inspired. I would actually close my eyes and imagine myself as a baby being carried by "הודי לי" so that we will merit the ultimate goal of "אני לדודי" so that we will merit the ultimate goal of "אני לדודי